

Persbericht

Luxemburg, 26 september 2022

De lidstaten moeten de strijd tegen illegale visserij opvoeren

Illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij vormt een van de grootste bedreigingen voor mariene ecosystemen en ondermijnt de inspanningen om de visserij op duurzame wijze te beheren. De EU en haar lidstaten hebben maatregelen genomen om illegale visserij onder controle te houden. Door de uiteenlopende toepassing van controles en sancties door de lidstaten zijn deze maatregelen echter niet zo doeltreffend als zij zouden moeten zijn. Dat is de conclusie van een speciaal verslag dat de Europese Rekenkamer (ERK) vandaag heeft gepubliceerd. De auditors bevelen aan dat de Europese Commissie monitort of de lidstaten hun controlesystemen ter voorkoming van de invoer van illegale visserijproducten versterken en ervoor zorgt dat zij afschrikkende sancties toepassen in geval van illegale visserij in EU-wateren en elders.

De EU is een belangrijke wereldspeler op visserijgebied, zowel door haar vissersvloot (met ongeveer 79 000 vaartuigen) als door het feit dat zij de grootste importeur van visserijproducten ter wereld is (34 % van de totale wereldhandel). In overeenstemming met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen heeft de EU zich ertoe verbonden om uiterlijk in 2020 een einde te maken aan illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij, een doelstelling die niet is gehaald. Door enkel de wettigheid van een product te waarborgen, wordt echter niet gegarandeerd dat het product van duurzame oorsprong is.

“De EU beschikt over controlesystemen om te belemmeren dat illegale visserijproducten consumenten bereiken”, aldus Eva Lindström, het ERK-lid dat de controle leidde. “Desondanks komen deze producten nog steeds op het bord van EU-burgers terecht. Een belangrijke reden is dat controles en sancties uiteenlopend worden toegepast door de lidstaten.”

De EU heeft in 2008 een vangstcertificeringsregeling ingesteld om de wettigheid van ingevoerde visserijproducten te waarborgen. Volgens de auditors heeft deze regeling de traceerbaarheid verbeterd en de controle op de invoer versterkt. Maar de lidstaten passen de controles uiteenlopend toe. De EU-vangstcertificeringsregeling is gebaseerd op papieren documenten, hetgeen een verhoogd risico op fraude met zich meebrengt; één elektronische databank op EU-niveau zou doeltreffender zijn, aldus de controleurs. In feite heeft de Europese Commissie een EU-breed IT-systeem ontwikkeld om fraude te helpen opsporen en controles te automatiseren. Maar er is geen lidstaat die er gebruik van maakt. De Commissie heeft voorgesteld het gebruik van dit IT-systeem verplicht te stellen.

Dit persbericht is bedoeld om de kernboodschap weer te geven van het speciaal verslag van de Europese Rekenkamer. Het volledige verslag is te vinden op eca.europa.eu.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

Wanneer de Commissie en de Raad van oordeel zijn dat de bestaande controlesystemen in derde landen die visserijproducten naar de EU exporteren, tekortschieten, kunnen zij maatregelen nemen door “gele en rode kaarten” uit te delen. Wanneer een niet-EU-land een rode kaart krijgt, moeten de EU-lidstaten alle invoer van visserijproducten die afkomstig zijn van vaartuigen van dat land weigeren. De auditors hebben geconstateerd dat het kaartstelsel nuttig is gebleken om in de meeste landen waarop het werd toegepast positieve hervormingen teweeg te brengen.

De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de controle van de visserijactiviteiten van de onder hun vlag varende vloot en die in hun wateren. De auditors hebben geconstateerd dat bij nationale controles vaak gevallen van illegale visserij werden ontdekt. Niettemin blijven overbevissing en onderrapportage van vangsten voorkomen als gevolg van zwakke controles in sommige lidstaten. Het onjuist melden van vangsten is de meest voorkomende inbreuk door de EU-vloot, gevolgd door het vissen in gesloten gebieden of zonder toegewezen quota, en het gebruik van illegaal vistuig. Volgens de auditors is er overvloedig bewijs dat de handhaving van de aanlandingsverplichting een uitdaging vormt en dat er op zee nog steeds illegaal vangst wordt teruggegooid. Ook stelden zij vast dat de door de EU gefinancierde projecten die zij controleerden, hadden bijgedragen tot de versterking van het visserijcontrolesysteem.

Wat betreft de sanctieregeling merkten de auditors op dat de overgrote meerderheid van de vastgestelde ernstige inbreuken leidde tot een onderzoek of vervolging, met tijdige sancties tot gevolg. Uit de controle bleek echter dat er in de EU geen sprake is van een gelijk speelveld. Zo constateerden de auditors dat de gemiddelde boete die voor een soortgelijke inbreuk werd opgelegd, varieerde van ongeveer 200 EUR (Cyprus, Litouwen en Estland) tot meer dan 7 000 EUR (Spanje). In sommige lidstaten waren de sancties niet afschrikkend genoeg om illegale visserij tegen te gaan, omdat zij niet in verhouding stonden tot het economisch voordeel dat aan de inbreuken werd ontleend. De auditors bevelen de Commissie aan te werken aan een uniforme en doeltreffende toepassing van een afschrikkend sanctiesysteem. Ook moet het strafpuntensysteem in alle lidstaten geharmoniseerd worden toegepast.

Speciaal verslag 20/2022 *“EU-maatregelen ter bestrijding van illegale visserij — Controlesystemen aanwezig, maar verzwakt door uiteenlopende controles en sancties door de lidstaten”* is beschikbaar op de [website van de ERK](#).

Perscontact

Persdienst van de ERK: press@eca.europa.eu

- Claudia Spiti: claudia.spiti@eca.europa.eu — M: (+352) 691 553 547
- Vincent Bourgeais: vincent.bourgeais@eca.europa.eu — M: (+352) 691 551 502
- Damijan Fišer: damijan.fiser@eca.europa.eu — M: (+352) 621 552 224